

Trăiască cea de-a 10-a aniversare a proclamării Republicii Populare Române!

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VAI

FLACĂRA ROSIE

Organ al comitetelor orașene și raional P.M.R. Arad și al sfaturilor populare orașene și raional

Arad, anul XIV Nr. 4164

4 pagini 20 bani

Duminică, 29 decembrie 1957.

A 10-a aniversare a proclamării Republicii Populare Române

Sărbătorim, cu bucurie neîmărmurită, un eveniment mare din viața poporului nostru.

Acum zece ani, la 30 Decembrie 1947, masele populare conduse de Partidul Comunist Român au înălțat monarhia, reazimul reacțiunii interne și de peste hotare, și au proclamat Republica Populară Română, stat al oamenilor muncii de la orașe și sate. Statul nostru democrat-popular a căpătat astfel conținutul dictaturii proletariatului, forma cea mai înaltă de democrație, înfrunghirea voinței liber exprimate a poporului.

Toți oamenii cinstiți din țara noastră își aduc aminte de acel ajun de An Nou 1948, când în țară cîntecele și horele vesteau tuturor că poporul român, după veacuri de robie, de jertfe și de sacrificii, a devenit pentru înfruntarea oară liber, stăpîn al țării, al vieții și al muncii sale creatoare. Proclamarea republicii a marcat victoria clasei muncitoare și a aliaților ei principal — țărănimii muncitoare — asupra claselor exploatare, desăvîșirea sarcinilor revoluției burghezo-democratice și trecerea la înfruntarea sarcinilor revoluției socialiste.

Nicicînd nu va uita poporul nostru că această mare victorie se datorește condițiilor favorabile create luptei sale în urma eliberării patriei noastre de sub jugul fascist de către glorioasa Armată Sovietică.

Privind drumul parcurs în cei zece ani de la proclamarea Republicii Populare Române, inimile tuturor oamenilor muncii se umplu de bucurie. An de an s-a schimbat fața țării noastre: pe harta patriei au apărut centre industriale noi; regiuni întregi — altădată ținute într-o cruntă inapoiere — au fost aduse la viață; uriașe bogății ale solului și sub-solului au început să fie valorificate. Dintr-o „anexă agrară” a statelor capitaliste, România a devenit o țară industrial-agrară în plină dezvoltare.

Rezultatele înțeleptei politici de industrializare socialistă a țării, inițiată de partid după modelul strălucit al Uniunii Sovietice, au spulberat „teoriile” potrivit cărora României îi era hărăzit pentru totdeauna rolul de țară „eminamente agricolă”.

Ritmul de dezvoltare a industriei noastre e atât de rapid, încît guvernării de pe timpul regimului burghezo-moșieresc nici nu-l puteau visa. Volumul producției industriale a acum aproape de trei ori și jumătate mai mare decît în 1938. În anul de după 30 Decembrie 1947 au fost create numeroase ramuri industriale noi. Au fost construite importante întreprinderi industriale, ca: furnalul de 700 m. c. de la Hunedoara, noua turnătorie a Reșiței, Rafinaria nr. 10 din Moldova — cea mai mare din sud-estul Europei — Combinatul chimic „I. V. Stalin”, laminorul de la Roman, Termocentralele de la Sîngheorgiu de Pădure, Paroșeni etc.

Odată cu dezvoltarea industriei grele, și pe baza creșterii capacității acesteia, a luat avînt industria producătoare de bunuri de larg consum și cooperarea meșteșugărească, manifestare a grijii partidului și guvernului pentru continuă ridicare a nivelului de trai al celor ce muncesc.

În țara noastră se fabrică astăzi tractoare, camioane, mașini-unelte, rulmenți, utilaj petrolier și minier. Altădată pentru asemenea produse eram tributari țărilor capitaliste occidentale. Acum produsele industriale cu inscripția „Fabricat în R.P.R.” se bucură de apreciere, sînt căutate în multe țări ale lumii. Constituie pentru oamenii muncii din Arad un titlu de mîndrie faptul că, printre alte produse românești, strungurile fabricate la „Iosif Ranghel”, vagoanele construite la uzinele „Gheorghe Dimitrov”, mobila produsă la fabrica „Gheorghe Doja”, țesăturile pe care le dau muncitorii uzinelor „30 Decembrie” etc. sînt căutate în țări ca Polonia, Cehoslovacia, Germania occidentală, India, Egipt, Indonezia, Austria, Olanda, etc.

Dezvoltarea rapidă a industriei noastre a fost posibilă și datorită faptului că ne bucurăm de sprijinul multilateral al Uniunii Sovietice, care ne furnizează utilaje de înaltă tehnicitate, materii prime, documentație tehnică. De curînd a intrat în funcțiune, cu sprijinul U.R.S.S., reactorul atomic românesc. În felul a-

TOMA ADAM
secretar al Comitetului orașenesec de partid

cesta, țara noastră își aduce contribuția la dezvoltarea fizice nucleare. Ea se numără printre primele țări din lume care produc izotopi radioactivi necesari în industrie, medicină și în alte domenii.

Sînt deosebit de importante și succesele obținute pe calea dezvoltării agriculturii și transformării ei socialiste. Ajutorul pe care-l acordă statul democrat-popular sporirii producției agricole se reflectă, printre altele, în înfrînarea celor 235 stații de mașini și tractoare, în sprijinirea țăranilor muncitori cu credite, semînțe selecționate etc. Tărănimii muncitoare, ascultînd îndemnul partidului, pășeste cu încredere pe drumul agriculturii socialiste. Regiunea Constanța e de pe acum în întregime colectivizată, iar în țase raioane din regiunea noastră, printre care și raionul Arad, s-a înfrînuit cooperativizarea agriculturii. În cartierele orașului Arad, 99 la sută din gospodăriile mici și mijlocii sînt cuprinse în unități agricole socialiste.

Succesele dobîndite în dezvoltarea economiei naționale au creat condițiile ridicării nivelului de trai al celor ce muncesc. Au rămas doar o amintire anii întunecați ai stăpînirii burghezo-moșierești, cînd mizeria, șomajul de masă, mîlmele, analfabetismul, cel mai ridicat procent al mortalității infantile constituiau plăgi dureroase ale maselor muncitoare din România.

Partidul și guvernul dau o mare atenție îmbunătățirii condițiilor de muncă și de trai ale clasei muncitoare, ale tuturor celor ce muncesc. În decursul primului nostru cincinal, aproximativ 3/4 din venitul național a fost destinat fondului de consum pentru satisfacerea nevoilor materiale și culturale ale celor ce muncesc; restul de un sfert, repartizat fondului de acumulare, a asigurat dezvoltarea economiei naționale pe o scară din ce în ce mai largă.

Un indicu grăitor al creșterii nivelului de trai al oamenilor muncii în anii puterii populare îl constituie sporirea cantității mărfurilor puse la dispoziția populației prin comerțul nostru socialist. Față de anul 1948—1950 în cursul acestui an au fost distribuite la Arad cu 535 la sută mai multe produse alimentare, cu 288 la sută mai multe produse industriale, cu 172 la sută mai multe legume și fructe. În comparație cu anul 1956, în acest an au fost vîndute cu 1.252 tone mai multă pîine, cu 222 tone mai mult zahăr, cu 8.192 hl mai mult lapte, cu 500 tone mai mulți cartofi, cu 39 la sută mai multe țesături de lînă, cu 12 la sută mai multă încălțăminte etc.

Statul popular al orașului Arad, stringînd legăturile cu oamenii muncii, a reușit să rezolve numeroase probleme de ordin gospodăresc.

Ca o manifestare a grijii partidului și guvernului pentru ocrotirea sănătății oamenilor muncii, instituțiile spitalicești și-au mărit capacitatea prin înfrînarea de noi secții și dotarea lor cu aparate și instrumente medicale moderne. Aceste măsuri au asigurat o asistență medicală calificată.

Sute de muncitori și-au petrecut concediul de odihnă în stațiunile balneo-climaterice.

Nu mai puțin importante sînt realizările din domeniul culturalizării maselor. Școlile noastre educă tineretul în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar, îl înarmează cu temeinice cunoștințe științifice. În cluburile de pe lîngă întreprinderi și în căminele culturale se dezvoltă mișcarea artistică a muncitorilor. Teatrul de stat și Filarmonica de stat din Arad, creații ale regimului nostru democrat-popular, sînt puternice mijloace de răspîndire a artei și culturii socialiste.

Oamenii muncii manuale și intelectuale, cărora statul democrat-popular le-a deschis drumul spre o viață tot mai bună, își pun întreaga energie creatoare în slujba înfrînării patriei noastre.

Atitudinea nouă, socialistă față de muncă, patriotismul înfrînător care animă masele muncitoare se reflectă, printre altele, în marile succese cu care sînt împlinite colectivele între-

prinderilor noastre cea de-a 10-a aniversare a proclamării Republicii Populare Române. În fabricile și uzinele arădene, sub îndrumarea organizațiilor de partid s-a dezvoltat puternic întrecerea socialistă, sub lozinci: „Produce mai multe, mai bune, mai ieftine prin folosirea completă și rațională a timpului de lucru”. La creșterea inițiativei muncitorilor și tehnicienilor a contribuit de asemenea experimentarea sistemului îmbunătățit de salarizare, măsurile luate în vederea creșterii productivității muncii și reducerii prețului de cost. Ca urmare, 49 întreprinderi și-au îndeplinit planul anual înainte de termen. Succese deosebite au obținut colectivele întreprinderilor „30 Decembrie”, „7 Noiembrie”, Fabricii de zahăr, Centrului mecanic „Bernath Andrei” și cooperativei „Solidaritatea tîmplarilor”, care dețin drapelele de fruntă pe țară în ramurile respective.

Întrecerea socialistă a seos în evidență mulți fruntași în producție, cum sînt tovarășii Gh. Muscă, de la Atelierele C.F.R., Gh. Kohany, Ignat Soimu, de la uzinele „Gheorghe Dimitrov”, Adam Schneider, Viorica Mocuța de la fabrica „Iosif Ranghel”, Gh. Ondrejcsik, Elisabeta Cojocar, Eugenia Nagușevski de la uzinele „30 Decembrie”, Andrei Stanaiov de la fabrica „7 Noiembrie”, Ilie Ioan, Gh. Bercea de la Depoul de locomotive, Susana Okos, Iuliana Schneider de la „Tricoul roșu” și alții.

Precum vedem, în rîndurile fruntașilor în producție se găsesc oameni ai muncii de diferite naționalități: români, maghiari, germani, sîrbi etc. Cu toții își dau contribuția la construirea socialismului, considerînd — pe bună dreptate — Republica Populară Română drept patria iubită a tuturor celor ce muncesc, indiferent de naționalitate. În țara noastră a fost lichidată pentru totdeauna aspirarea națională; oamenii muncii din rîndul naționalităților conlocuitoare se bucură de egalitate deplină cu oamenii muncii romîni, în toate domeniile vieții economice, politice etc.

Statul nostru a înfrînuit de asemenea egalitatea deplină a femeii cu bărbatul.

Marile drepturi și libertăți de care se bucură cetățenii Republicii Populare Române dovedesc adîncul democratism al regimului nostru, superioritatea sa față de regimul burghezo-moșieresc, care era o adevărată temniță pentru omul muncitor.

Iată de ce, pîzind ca ochii din cap mîrelele noastre cucuriri, oamenii muncii sînt pătrunși de grija patriotică pentru înfrînarea statului democrat-popular. Ei își întăresc vigilența pentru demascarea oricărei încercări a dușmanilor de a lovi în cucuririle noastre. Forțele noastre armate care se bucură de încrederea și sprijinul maselor, stau de strajă păcii și securității Republicii Populare Române.

Pentru înfrînarea în zbuciumată a istorie, statul român a devenit un stat cu adevărat suveran și independent. Oamenii muncii sprijină întru totul politica de pace a statului nostru, acțiunile R.P. Romîne în vederea dezvoltării relațiilor economice și culturale cu toate țările, fără deosebire de sistem social. Activitatea reprezentanților noștri în diferite foruri internaționale sînt o expresie a politicii ferme a statului nostru, îndreptată spre promovarea coexistenței pașnice, spre întărirea păcii în Europa și în întreaga lume. Ca urmare, prestigiu internațional al R.P. Romîne a crescut nemăsurat. Patria noastră a devenit un puternic meșteșug al frontului mondial al păcii.

Fiecare om al muncii e conștient că victoriile istorice obținute în opera de construire a socialismului se datorează conducerii înțelepte, de către Partidul Muncitoresc Român a luptei maselor muncitoare de la orașe și sate. Partidul nostru aplică în mod creator învățătura marxist-leninistă și glorioasa experiență a construirii socialismului de către Uniunea Sovietică.

Într-ună în zilele de 21—22 decembrie a. c. conferința organizației de partid a orașului Arad a reafirmat puternica legătură ce unește partidul cu masele, imensul prestigiu de

(Continuare în pag. 2)

Desfășurarea lucrărilor celei de-a doua sesiuni a Marii Adunări Naționale a Republicii Populare Române

Simbătă au continuat lucrările celei de-a doua sesiuni a Marii Adunări Naționale a R. P. Romîne.

În sesiunea de dimineață au continuat discuțiile asupra proiectului bugetului de stat al R. P. Romîne pe anul 1958.

La discuții au luat cuvîntul deputații: Anton Vlăduț, circumscripția electorală Mihai Bravu — orașul București, Constantin Drăgan, circumscripția electorală Tigveni — regiunea Pitești, Aspasia Vrabie, circumscripția electorală Balușeni — regiunea Suceava, Ion Dobre, circumscripția electorală Boldești — regiunea Ploiești, Florian Dănilache, circumscripția electorală Rahova — orașul București, Gheorghe Hossu, circumscripția electorală Cernavodă — regiunea Constanța, ministrul Construcțiilor și Industriei Materialelor de Construcții, Matiei Gheorghe, circumscripția electorală Tg. Neamț — regiunea Bacău, Takacs Ludovic, circumscripția electorală Luduș — regiunea Cluj, și Atanase Joja, circumscripția electorală Urziceni — regiunea București, ministrul Învățămîntului și Culturii.

După citirea și aprobarea pe articole a proiectului de lege, Marea Adunare Națională a trecut la votul secret cu bile. Marea Adunare Na-

țională a votat cu 402 voturi pentru și unul contra, legea pentru aprobarea bugetului de stat pe anul 1958. Sesiunea de dimineață a luat apoi sfîrșit.

În cursul dimineții comisia de politică externă a Marii Adunări Naționale s-a întrunit în legătură cu răspunsul Marii Adunări Naționale cu privire la chemarea Sovietului Suprem al URSS din 6 noiembrie 1957 și la Manifestul Păcii.

Tot în cursul dimineții comisia juridică s-a întrunit din nou pentru a examina în continuare proiectul de lege pentru grațierea unor pedepse și amnistierea unor infracțiuni. (Agerpros).

Au început lucrările Conferinței raionale de partid

La Palatul cultural din orașul nostru au început ieri dimineață lucrările Conferinței raionale de partid, un eveniment de mare importanță în viața organizațiilor de partid din raionul Arad. Printre delegații înfrînțiți comuniști bine cunoscuți, luptători kîrzi pentru construirea socialismului în patria noastră. Sînt în S.M.T., muncitori de la gospodăriile agricole de stat, de la fabrica „Răsăritul” din Pîncota, Atelierele C.F.R. — Curtici, colectivizii, întovărășii.

Participă la Conferință, ca delegați și invitați, oameni ai muncii romîni și din rîndul minorităților naționale.

Delegații au ales în unanimitate prezidiul compus din tovarășii Vasile Daju, secretar al Comitetului regional de partid Timișoara, Eugen Petruțiu, prim secretar al Comitetului raional de partid Arad, Ștefan Oniță, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular raional, Maria Ijac, secretara organizației de bază de la gospodăria agricolă colectivă din Horia, Anton Szanda, președintele gospodăriei agricole colective din Dorobanți, Ladislau Schiff, prim-secretar al Comitetului raional U.T.M., Adalbert Ardelean, directorul gospodăriei agricole de stat din Aradul Nou, Iuliana Gali, activistă a Comitetului raional de partid, Anton Leintzinger, secretar al organizației de bază din comuna Vladimirescu, Alexandru Otrășina, muncitor fruntaș la fabrica de mobilă din Pîncota, Anton Caraciov, președintele Comitetului executiv al Sfatului popular comunal din Vinga. Tov. Vasile Daju, care a condus prima parte a lucrărilor, a adus

conferinței salutul Comitetului regional de partid și a felicitat pe toți comuniștii și oamenii muncii din raionul Arad, pentru frumoasele succese obținute sub conducerea Comitetului raional de partid în întărirea vieții de partid, consolidarea economic-organizatorică a gospodăriilor agricole colective și a întovărășirilor agricole, pentru completă cooperativizare a agriculturii raionului Arad, pentru toate succesele obținute de oamenii muncii din raion de la ultima conferință raională și pînă acum.

Au fost alese apoi în unanimitate organele conferinței: secretariatul, comisia pentru redactarea proiectului de hotărîri și comisia de validare. Delegații au aprobat în unanimitate următoarea ORDINE DE ZI:

1. Darea de seamă a Comitetului raional de partid;

2. Raportul Comisiei de revizie;

3. Alegerea noului Comitet raional de partid și a Comisiei de revizie.

Darea de seamă a Comitetului raional de partid a fost prezentată de tov. Eugen Petruțiu, prim-secretar al Comitetului raional de partid. A urmat apoi raportul Comisiei de revizie, prezentat de tov. Alexandru Arsa.

În continuarea lucrărilor Conferinței, au urmat discuții pe marginea dării de seamă a Comitetului raional de partid și a raportului Comisiei de revizie, la care au participat un mare număr de delegați, și invitați, printre care Gheorghe Almasi, Ștefan Hauptman, Tiberiu Gaser, Albert Almasi, Ștefan Bocheși, Traian Mihuța, Mihai Lilin.

Se dezvoltă fabrica de ciment de la Bicz

Pentru mărirea capacității de producție a fabricii de ciment „Congresul al XIX-lea” de la Bicz, constructorii șantierului nr. 8 au terminat cel de-al treilea omogenizator iar lucrările la banda 11-a de materii

prime se apropie de sfîrșit. În incinta fabricii, aspectul este complet schimbat, prin lucrările de drumuri și platforme betonate. Acestea sînt terminate și recepționate în proporție de 90 la sută.

Peste 100.000 tractoare fabricate în țară

Săptămîna aceasta s-au împlinit 11 ani de la realizarea primului tractor românesc I.A.R. 22. DE LA 28 DECEMBRIE 1946 ȘI PÎNĂ ÎN PREZENT, PE PORȚILE UZINEI DE TRACTOARE „ERNST THAELMANN” DIN ORAȘUL STALIN AU

IEȘIT PESTE 100.000 DE TRACTOARE DE 7 TIPURI DIFERITE. Ultimul tip de tractor românesc, U.T.O.S.-26 Universal, datorită multiplei sale întrebînări, este unul din tractoarele cele mai perfecționate, ele fiind apreciate peste hotare.

Cultura și arta — bun al maselor

Cartea — un bun al maselor

În anii puterii populare, cartea a devenit un bun al maselor. Locul celor uși comercianți de literatură care împrumutau contra cost, un număr restrâns de cititori, cărți cu un conținut discutabil, l-au luat bibliotecile puternice care deserveau marea masă de cititori în mod gratuit. Numai la Biblioteca centrală din Arad numărul cărților a crescut de la 66.404

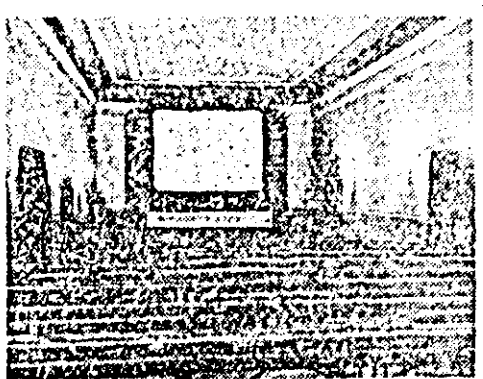

IN CLISEU: un aspect de la biblioteca uzinelor „Gheorghe Dimitrov”

cte erau în 1952, la 140.000 de volume. Pe lângă aceasta au luat ființă biblioteci periferice în toate întreprinderile și instituțiile din Arad. La sa-

Noi instituții culturale

Culturalizarea maselor este o preocupare de frunte a statului nostru. Asigurarea condițiilor materiale constituie o importanță deosebită în această acțiune. În ultimul timp, în orașul și raionul nostru, au fost construite și amenajate numeroase cămine culturale și instituții de artă. Printre acestea se numără și cinematograful din Aradul Nou, al cărui interior îl vedeți în fotografie.

Un număr tot mai mare de elevi participă la activitatea culturală

O mare dezvoltare a luat mișcarea culturală și în școli. Numărul elevilor care participă la activitatea culturală a crescut considerabil, formările artistice de elevi fiind nelipsite de la nici un concurs.

IN CLISEU: elevii școlii meții „Ion Slavici”, interpretând o scenă dintr-o piesă.

Se dezvoltă activitatea artistică

Veseli și încrezători în viață, tinerii muncitori și țărani muncitori vin pe scenă pentru a dezvălui în fața maselor, odată cu bucuria de a trăi în Republica Populară Română, și bogăția creației populare în jocuri și în cântece. Cele 20 de echipe artistice de amatori care activează în orașul nostru au înclinat de nenumărate ori cu măiestria lor pe

IN CLISEU: „Dansul popoarelor” în execuția formației de dansatori de la uzinele „30 Decembrie”

oamenii muncii din oraș. Numeroase concursuri care au avut loc, și care au strâns în jurul lor sute de

artiști amatori, dovedesc cât de mare este avântul culturii de masă, care în anii puterii populare a pătruns până în cele mai îndepărtate cătune.

CRESC NOI TALENTE

În anii Republicii a luat ființă în orașul nostru Școala populară de artă, instituție în care tinerele talente din întreprinderi și instituții își îmbogățesc cunoștințele despre teatru, muzică, pictură, coregrafie etc. Ab-

solvenții acestei școli devin instructori bine pregătiți ai diverselor formații de artiști amatori, iar cei mai talentați merg la institute de învățământ superior.

IN CLISEU: o oră de repetiție în clasa de balet.

ADEVĂRATA FAȚĂ...

Se împlinesc zece ani de când poporul român, luându-și soarta în propriile mâini, a înlăturat monarhia, această pecingine rușinoasă care se prinsese de trupul țării.

În anii regimului burghez-moșieresc, mulți patrioți și-au ridicat glasul împotriva monarhiei și a tiraniei care ținea poporul nostru într-o cruntă înăpoiere. Printre aceștia, N. D. Cocea ocupă un loc important.

Înfruntând cu îndrăzneală caracteristică pericolele la care se expunea, N. D. Cocea a pornit o campanie necrutătoare împotriva monarhiei. Este semnificativ modul în care revine el mereu la amintirea răscălelor țărănești din singurul an 1907. Articolul „Jertfa celor douăsprezece mii” capătă semnificații deosebite și multiple, prilejuind o critică multilaterală și necrutătoare a sistemului de exploatare, dînd acestei critici o tonalitate și o profunzime deosebită. Articolul se încheie cu imaginea zguduitoare a celui nesfârșit drum de cadavre pe care „după socoteala unui statistician bizar” regele ar fi putut să meargă de la palatul său și până la parlament „pășind pe un covor moale de carne țărănească”.

Atacul nu este îndreptat numai împotriva unui anumit rege, în speță Carol I. Folosind din plin împrejurările concrete, particulare, N. D. Cocea își conduce astfel campania încît ea crește neîncetat, izbînd toate instituțiile ce serveau interesele exploatarelor.

Construind în mod adecvat imaginea palatului regal, căruia îi va da valoarea de simbol, N. D. Cocea înfățișează esența „politicii” regelui Carol I: „Cu cele două aripi turtite la pămînt ca două labete de pradă, cu zidurile dintre ferestre în fund, ca un șirag de dinți, palatul regal pare simbolul vieții și aspirațiilor regelui Carol. Rege cămătar, rege vîrjit pînă la galoanele chipului în afaceri și gheșefuri, rege interpus ca un samсар între partide ca să poată lua comisiunile lui din fabrici, din petroluri, din zahăr, din hîrtie, din acțiunile societății de tramvaie...”

Acestea sînt numai cîteva exemple din bogata activitate antimonarhică a cunoscutului pamfletar N. D. Cocea.

Pentru că în forța cuvintelor sale se simțea ceva din forța de neînvins a maselor revoltate, stăpînitorii s-au temut de el mai mult decît de orice alt polemist, fie el cît de talentat și l-au urmărit cu ura lor înverșunată.

VIATĂ NOUĂ

Au dispărut haturile din raionul nostru! Iată argumentul cel mai puternic al vieții noi ce s-a statornicit în satele noastre. Și e de ajuns să pășim în orice sat sau comună pentru a ne da seama și mai bine de marile prefaceri petrecute în ultimii zece ani în viața țărănilor muncitori.

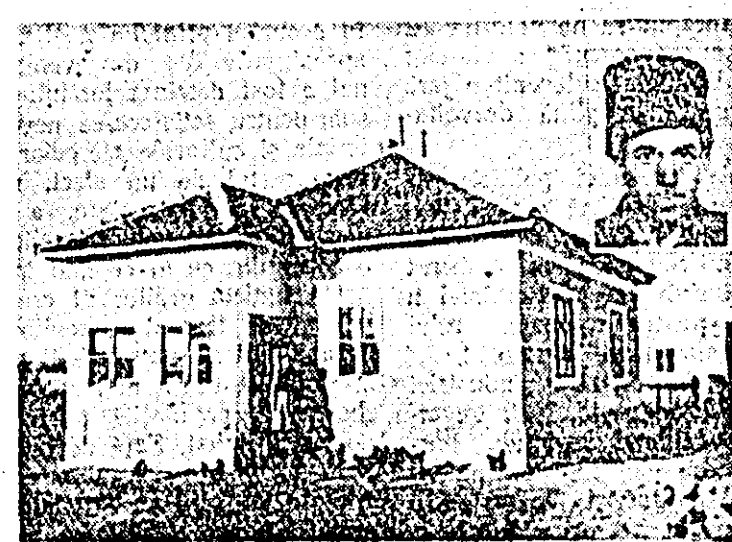
Să poposim, de exemplu, în comuna Sag. Aici țărăni muncitori, români și germani, s-au înfrățit pentru todeauna în gospodăria colectivă și în întovășirea agricolă, asigurându-și astfel un trai tot mai bun. Pe nimeni nu surprinde faptul că peste o sută de colectivități își construiesc case noi, că în comună a apărut un cartier nou.

— Munca în gospodăria agricolă colectivă — ne spune Francisc Nagy, colectivist din Sag — e rodnică și

bine răsplătită. Lucrez în gospodăria colectivă doar de cîțiva ani și lată ce casă frumoasă mi-am făcut! Casă din cărămidă, cu două camere, bucatărie, cămară de alimente, plină de fructe. Anul acesta am îngrășat patru porci, din care doi l-am tăiat și doi l-am vîndut. La împărțirea veniturilor am primit peste 2.000 kg grâu, numeroase alte produse și peste 4.000 lei bani gata. Toți colectivștii noștri au primit asemenea cantități de produse și chiar mai multe. Viața noastră e cu adevărat nouă și fericită.

Și dacă am merge în alt sat, alți oameni ne-ar spune aceleași cuvinte: „Viața noastră e cu adevărat nouă și fericită”.

Iată ce a adus regimul nostru democratic-popular țărănilor muncitori.

În cliseu: casa nouă a colectivștului Francisc Nagy.

REPUBLICII

Sînt simpli cetățean ai țării-aceste
Crescut de ea, călît în focul ei
Republica m-a aburcat pe creste
S-aprind pe cer poleluri de scîntel.

Sînt fiul ei cîntîit, dar fără seamăn
De crud cu-acei ce-ar vrea-o la pămînt!
Eu sînt cu lira și cu arma geamăn
Și-a glie din străbunul ei pămînt.

Da, mîna-mi caldă iese peste vremuri
Republicii înnoitorul cînt,
Dar știe să întescă fără tremur
În dușmanul — rîvnind al ei pămînt!

RUSALIN MUREȘANU

În sat la Cruceni, unde altădată era „Ulița săracilor”

Părăsînd cureaua de asfalt a șoselei, cîind pe ulița largă a Săguii, dai în drumul ce duce spre Cruceni. Cîmpul se deschide dintr-o dată în nesfîrșită întindere, cu ușoare urcături și line coborîri. Nici un hat nu desparte ogoarele arate, ca în vremea vremii pînă mai negre, contrastînd puternic cu verdele semănăturilor. Un singur ogor! Acesta e primul semn al înfrățirii oamenilor din satul ce se vede în zare.

Înaintez pe cărăruia de zgură ce însoțește drumul și simt nevoia de-a conversa cu cineva. În pîrga grînelor, astăzi vară, am drumușii pe saci de grîne trec spre moara Săgului. Cărașii mă potrec cu privirile, răsucindu-și cășmele mihoase.

Dar tată că am ajuns în sat și, ca de obicei, poposesc la școală.

O lecție de istorie

Tovarășul I. Siegmeth, directorul școlii cel mai vechi învățător din sat, intră în clasă.

Oare ce povestește de-încă ascultă cu atîta încordare copiii?

„Istoria satului nostru nu e atît de îndepărtată. Urmele începutului se mai văd și azi. Înainte vreme, pe meleagurile noastre erau doar colibe acoperite cu paie. Cît poate cu-

prinde ochiul, de jur împrejur, se întindea moșia grofului Taganyl. Oamenii nu aveau nici o brazdă de pămînt. Trudeau din greu și hrana nu le ajungea de azi pe mîine. În cocloașe, copiii creșteau rahitici, flămînzii, zdrențuroși, copii fără copilărie. Cu fețele supte, măcinați de boli, zdrobiți de muncă, pînă în sfîrșit priveau ca pe o grea povară.”

Mai tîrziu, bogătașul Goldschmidt din Arad a deschis aici o bancă și împrumutau bani țărănilor. Luau oamenii bani, cumpărau pămînt, iar în cîțiva ani, nepuțin plăti camătă, părăseau pămîntul, părăseau satul și plecau să-și încerce norocul în altă parte.

În această vreme, în punga grofului, din fetele țărănilor ce robeau pe moșia sa, se aduna grămadă de băneț. În mijlocul satului își ridicase un conac cărui l se dusese vestea. În jur erau bordetele argaților. Așa era satul nostru de ieri.

Boierii au adus apoi din Germania specialiști în cultivarea tutunului și astfel a început o pagină și mai tristă a satului nostru. Stăpînii nu se mulțumeau să-și jefuiască numai robii. Temîndu-se să-l vadă unindu-se, românii și germanii, împotriva exploatarelor, ei le picurau în suflet otrava naționalismului, învrăjbindu-i, asmuțîndu-i pe unii împotriva altora. „De n-ar fi nemții ați duce-o mai bine — spuneau șovinștii — români, „Românii sînt de vină că vi-

mașele goale și copiii bolnavi!” — îl întăreau fasciștii pe țărăni muncitori germani.

Într-o bună zi, toate au luat însă altă întorsătură. Oștile sovietice au eliberat țara noastră, iar poporul, stăpîn pe soarta sa, își făurește o viață nouă.

Unde a fost conacul grofului acum e cooperativă. Pe fosta moșie au pus stăpînire țărăni muncitori români și germani, care s-au înfrățit pentru todeauna în gospodăria colectivă.”

Învățătorul I. Siegmeth și-a încheiat povestirea. N-a fost o poveste, ci o adevărată lecție de istorie. Copiii au ieșit în curte și privirile lor au fîrîit clădirea cu ziduri groase, cu ferestrele ferecate în fier greu. „Acolo a huzurit boierul. Nu vom uita!” — păreau a spune privirile lor.

Povestește Mihai Fogi

„Atunci cînd n-am mai putut îndura povara necazurilor mi-am luat ceva de ale gurii, mi-am sărutat nevasta și copilul și am plecat în lume. 13 ani am hoinărit prin multe țări străine. Războiul m-a ajuns în Germania. Am fost în lagăr, am lucrat în fabrică, am paval drumuri, am fost argat la chiaburi. De argăle am plecat de acasă și argat am ajuns și în țară străină. Credeam că o să câștig bani, să-mi cumpăr pămînt. Amarne mă chinua setea de pămînt!... „De-aș avea și eu măcar o brazdă, numai o brazdă!” oftam a-

dezea. Dar zadarnic. Bani! Coș cîștigam nu-mi ajungeau nici pentru mîncare. Și înima mi se sfîșia după ai mei. Îi vedeam pe Mihai mic, așa cum l-am lăsat în brațele mamei. O, copilul meu drag!

Războiul se isprăvise. Am ajuns iar în lagăr, apoi iar argat la un chiabur. Dormeam în grajd, așa ca la bogătanii din satul meu. Nevasta îmi scrisese odată că aproape tot satul s-a unit într-o gospodărie mare, că a intrat și ea în colectivă și că a primit atîtea bucate de nu mai are unde să le pună. Și eu... n-aveam ce să mînc. Am citit scrisoarea stăpînului.

— Fii om cu mintea întreagă! Acolo se mîncă la cazan — îmi spunea el. Acolo îl spînzură pe nemilii, li tăsa să moară de foame. Tu nu vezi că mînuirea te cheamă s-o scapi de la năcaz?

Dar am mai primit o scrisoare și încă una. Și Mihai și nevasta mă cheamă acasă. Îmi povesteau despre viața nouă din sat. În cele din urmă am pornit iar la drum. Azi sînt colectivist și o spun tuturor că nicio dată n-am trăit atît de bine. Cînd a tăiat Fogi trei porci? Cînd a avut vacă cu lapte? Cînd a avut pe pod 3.000 kg grâu și în buzunar 6.000 de lei? Acum sînt cu adevărat om fericit. Lucrez de doi ani în colectivă și mi-am cumpărat casă. Acum vreau să-mi cumpăr radio. Am găsit fericire!”

De la boțul de mămăligă, la pîine albă

Cu Ion Dancu am făcut cunoștință în biroul gospodăriei colective. E un om mic de statură, dar lăsa ca arginul viu.

— Păi, cum să zic, o duc bînșor — mi-a răspuns cînd l-am întrebat de sănătate.

— „Bînșor” auzi vorbă, — Interveni Roșca, vicepreședintele colectivului. Cîine a venit ieri de la oraș cu cojoc nou de piele, cu pălărie la modă? Nu cumva erai dumneața?

— Bine, dar am spus eu c-o duc groud — se apără Dancu. Rău am dus-o cînd eram slugă la chiaburi, cînd mîncam mămăligă cu ceapă și slălagam toată ziua după plug. Rău era cînd dormeam în fetele vacilor, cînd purtam o pereche de opinci plină nu rămînea decît nojița din ele. Acum să mă plîng, cînd familia mea mîncă pîine albă ca spuma în fiercare zi, cînd mi-am cumpărat casă, cînd am tăiat doi porci, cînd am vacă cu lapte și casa îndestulată cu de toate? Nu frate, acum nu mă plîng. O duc bînșor.

— Dar cînd ai să spui c-o duci bine? — îl iscodi din nou Roșca.

— Uite, acum am luat aproape 7.000 de lei de la colectivă. Vreau să-mi cumpăr motocicletă, știți doar că umblu după așa ceva. Vreau să-mi cumpăr cîine noi, să-mi îmbrac familia așa ca la oraș. Dacă spun acum că e bine, cum o să spun cînd o fi și mai bine? „Viața noastră abia a început.”

L-am înțeles pe Dancu.

Cîntecul oamenilor uniți

Spre seară, cînd satul părea că s-a liniștit, văd pe Tudor Hălmăgean, pe

Adunări ale oamenilor muncii închinată celei de-a zecea aniversări a procla- mării Republicii Populare Romîne

LA ATELIERELE CFR

Ieri a avut loc la Atelierele CFR Arad o adunare festivă consacrată celei de-a 10-a aniversări a proclamării Republicii Populare Romîne.

Cu această ocazie tov. Gheorghe Telocan, secretar al Comitetului orașenesc de partid, a vorbit celor prezenți despre însemnătatea zilei de 30 Decembrie. Vorbitorul a scos în relief realizările însemnate obținute în țara noastră în cei zece ani care au trecut de la proclamarea Republicii Populare Romîne.

A luat apoi cuvîntul tov. Iosif Opris, directorul Atelierele CFR Arad, care a vorbit despre succesele obținute în decursul celor zece ani.

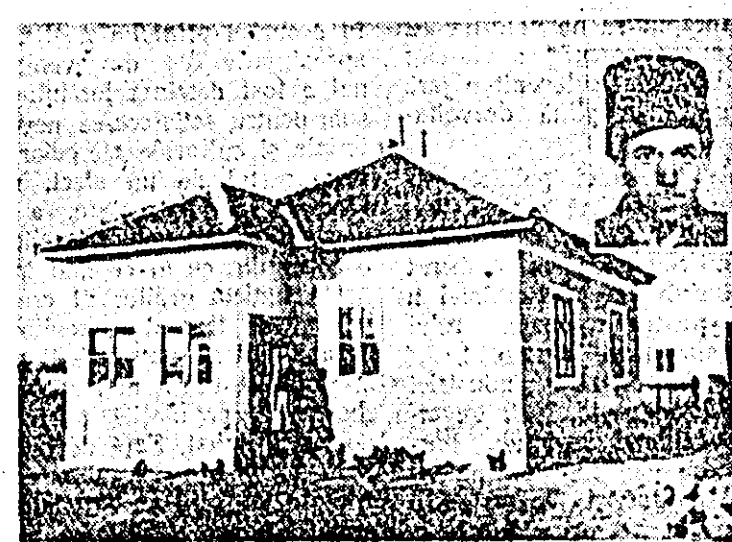
LA SFATUL POPULAR ORĂȘENESC

Ieri după amiază în sala mică de festivități a Statului popular orașenesc s-a ținut conferința „Un deceniu de realizări în Republica Populară Romînă”. În prezidiul adunării festive au luat loc tovarășii: Aurelia Hotărăn, membră în biroul organizației de bază a instituției, Dulu Ganea, membru în comitetul de întreprindere și Ana Ionescu, membră în Comitetul orașenesc de partid.

Conferința a fost ținută de tovarășa Ana Ionescu. Numeroase cifre și fapte au exemplificat realizările din anii republicii noastre populare în orașul Arad. Au participat la adunare membrii Comitetului executiv al Statului popular orașenesc, activiștii și toți salariații statului popular orașenesc.

LA CLUBUL „11 Iunie”

Lucrătorii de la unitățile OCL „Alimentara” și de la biroul central au venit ieri după-amiază în sala clubului „11 Iunie” la adunarea festivă închinată zilei de 30 Decembrie. Aici ei au ascultat cu interes conferința tovarășului Petru Costea, membru în biroul organizației de bază — care a vorbit despre mărețele succese obținute de poporul nostru muncitor, condus de partid, în cei zece ani ce au trecut de la proclamarea Republicii Populare Romîne, realizări cu care pe drept cuvînt se mîndrește toți oamenii muncii.

În cliseu: casa nouă a colectivștului Francisc Nagy.

Dumitru Opris, Mihai Fogi, Iosif Klotzbr și un cînd de fete și flăcăi îndreptîndu-se spre școală. S-au adunat vreo 70 de bărbai și femei, tineri și vîrstnici. Cîntecul se împrăștie în văzduh...

Floricea sălcioară,
Bate vînt de primăvară
Peste ape line,
Peste deal și vîl,
Peste țara mea, mîl
Cu ogoare noi.

Apoi, corul începe un cîntec german:

Wir lieben die Sonne
Wir lieben das Leben
Wir lieben die Heimat
Das blühende Land

(Noi iubim soarele, / Noi iubim viața, / Noi iubim patria cea înfloritoare, construim viitorul).

Și cîntecul, romînști și germane, răsună în noaptea plină tîrziu.

— Ne pregătim pentru marea sărbătoare de 30 Decembrie — mi-a spus învățătorul.

După toate astea nu m-am mirat că Valer Zgîrdea s-a înscris cu Ana Lenhart, că Margareta Hangst și Elisabeta Weisberger s-au măritat cu feciori romîni și nu m-am mirat că străzii care înainte purta numele de „Ulița săracilor” i se spune azi „Strada radioului”. Aici locuiesc cei mai mulți colectivști, care au aparate de radio. Toate mi s-au părut firești.

Peste ani, un învățător va povesti copiilor o altă istorie a satului, mai frumoasă.

I. BORȘAN

In cifre și fapte

Acolo unde altădată erau ruine

În urma bombardamentelor din timpul războiului, secțiile uzinelor „Gheorghe Dimitrov” (fostă „Astra”) au fost transformate în ruine. După ce întreprinderile au fost naționalizate, prin munca entuziasmată a muncitorilor, tehnicienilor și inginerilor, în frunte cu comuniștii, ruinele au fost înlocuite cu hale moderne, luminoase, înzestrate cu mașini noi, de înaltă capacitate. Uzina s-a dezvoltat an de an, crescând mereu capacitatea ei. Astfel, producția de vagoane a crescut anul acesta cu 100 la sută față de anul 1950. Astăzi numărul frunțașilor în producție este de peste 500. Numai anul acesta au fost distinși cu insigne de frunțași 34 dintre cei mai vrednici muncitori. În secțiile uzinei se aplică 21 metode de muncă înaintate.

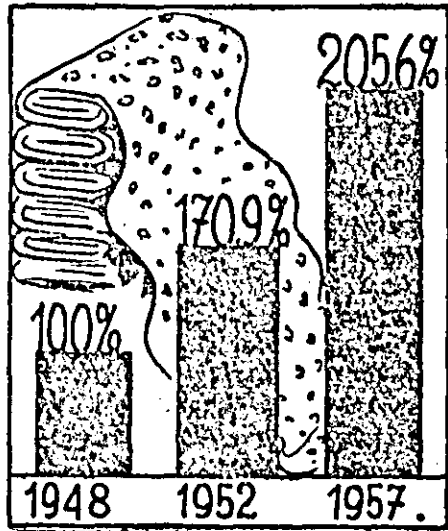
Tot mai multe țesături pentru oamenii muncii

O mare dezvoltare au luat în anul regimului de democrație populară și uzinele textile „30 Decembrie”. Toate secțiile au fost înzestrate cu mașini noi, moderne — majoritatea fabricate în țară. S-au introdus, și se aplică metode înaintate de muncă, s-a dezvoltat întrecerea socialistă, a crescut numărul frunțașilor în producție. Toate acestea au permis creșterea producției de țesături. Față de anul 1948, producția de țesături a crescut anul acesta cu 205,6 la sută. Uzinele „30 Decembrie” sunt frunțase pe țară în ramura respectivă, deținând drapelul roșu.

Zece ani! Alțișia au trecut de la istorica zi când țara noastră a devenit republică populară, când ultimul stălp al burgheziei și reacțiunii, monarhia, a fost doborât!

Zece ani în istoria unei țări, a unui popor constituie un timp foarte scurt. Totuși, în acești zece ani, poporul nostru muncitor, condus de partid, a obținut realizări strălucite în toate domeniile de activitate. Uriașe sunt realizările în domeniul dezvoltării industriei socialiste. Și în orașul nostru, aceste realizări sunt evidente: s-au construit noi întreprinderi industriale, a crescut mult capacitatea celor existente.

Iată doar câteva cifre și fapte care vorbesc despre dezvoltarea industriei orașului nostru în cei zece ani de la proclamarea Republicii Populare Române.

Mașini de mare capacitate

O simplă uscătorie de legume și fructe. Așa era cu cîțiva ani în urmă actuala fabrică de conserve „Refac-

rea”. Acum se fabrică aici anual vagoane întregi de conserve de legume, compoturi, gemuri, marmeladă etc. Produsele sale sînt cunoscute nu numai de către consumatorii din țară, ci și de cei din străinătate. Fabrica a fost înzestrată cu mașini de mare capacitate, care permit prelucrarea unor mari cantități de legume și fructe.

IN CLISEU: tov. Elena Suciu, responsabilă de brigadă în secția manzilor, controlînd funcționarea mașinilor.

Frunțașii întreprinderii

Atelierele CFR și-au terminat și anul acesta producția globală cu mult înainte de termen. În acest an producția globală a crescut față de anul 1948 aproape de cinci ori.

La depășirea planului de producție o contribuție prețioasă au dat-o muncitorii frunțași cu care se mîndrește întregul colectiv. Printre aceștia pot fi amintite grupurile conduse de tovarășii Gheorghe Muscă și Iosif Salay, precum și muncitorii Ioan Pașcu, Traian Hodău, Petru Șimăndan, Aurel Pălcu, Petru Mateuș, Gheorghe Lănceru, D. Cozma și Gh. Tudor.

De 3,5 ori mai mult zahăr decît în 1947

La naționalizare, Fabrica de zahăr arăta ca o întreprindere de tip vechi, caracteristică sistemului capitalist, bazată în cea mai mare parte pe munca grea a muncitorilor. De aceea s-a impus modernizarea fabricii, acțiune ce s-a și realizat între anii 1952—1954. Astfel, prin schimbarea unor agregate, capacitatea fabricii a crescut cu 54 la sută față de anul 1947—48.

În fabrică s-au instalat noi agregate, majoritatea fabricate în țara noastră, campania de fabricație s-a prelungit de la 60—70 zile cît era înainte — la 120—140 de zile.

În anul acesta fabrica a produs de 3,5 ori mai mult zahăr decît în anul 1947.

Pentru mecanizarea agriculturii

Muncitorii mai vechi își amintesc cum arăta Centrul mecanic în 1946 cînd a luat ființă: cîteva mașini înghesuite în 2—3 ateliere. În cursul anilor însă, această întreprindere s-a dezvoltat mult. Au luat ființă secțiile lăcătușerie, mecanic-șef, tratament termic, forje, lăcătușerie etc., iar alte secții au fost reamenajate.

Dacă în 1946 aici nu se produceau decît 10—12 repere, astăzi se produc circa 140 de repere pentru tractoare, precum și utilaje pentru atelierele de reparații din SMT-uri, ca bancuri hidraulice, de frinare a motoarelor, frîne hidraulice pentru încercarea puterii motorului auxiliar, cărucioare de montaj și diferite dispozitive, precum și utilaje pentru trigații ca: pompe cu debit mare, pompe de 12 țoli, agregate de pompare pentru aspersiune etc. Astfel, Centrul Mecanic SMT își dă o importanță contribuție la mecanizarea agriculturii.

A 10-a aniversare a proclamării Republicii Populare Române

(Urmare din pag. 1-a)

care se bucură partidul în rândurile oamenilor muncii. Conferința a stabilit, în hotărârile sale, măsuri care vor duce la îmbunătățirea muncii întreprinderilor și instituițiilor noastre, efectuarea unor lucrări de înfrumusețare a orașului, rezolvarea unor probleme gospodărești.

Plini de mîndrie patriotică pentru victoriile obținute în anii care s-au scurs de la 30 Decembrie 1947, noi primim cu încredere viitorul. Stă în puterea noastră să ne facem patria tot mai frumoasă, mai bogată, mai puternică.

În lupta pe care o ducem nu sîntem singuri. Avem prieteni puternici: Uniunea Sovietică, Republica Populară Chineză și celelalte țări socialiste.

Ne bucură epocalele realizări ale științei și tehnicii sovietice, care depășesc cu mult realizările științei și tehnicii țărilor capitaliste, ne bucură fiecare succes al țărilor de democrație populară, fiecare succes al mișcării mondiale a partizanilor păcii, după cum pe prietenii noștri și bucură fiecare succes al nostru.

În aceste zile, aprobînd cu însușirea Declarația Constituției reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste și Manifestul Păcii, clasa muncitoare, țărîimea muncitoare, intelectualitatea patriei noastre sînt hotărîte să-și intensifice eforturile în lupta pentru construirea socialismului, pentru apărarea păcii.

Sărbătorind aniversarea a zece ani de la instaurarea Republicii, oamenii muncii din orașul nostru își manifestă din nou încrederea nestămată în Partidul Muncitoresc Român, conducătorul încercat în lupta pentru socialism, hotărîrea lor nelătmărită de a munci fără preget pentru a consolida cuceririle revoluționare ale poporului, pentru a obține noi victorii ale muncii pașnice, pentru a asigura victoria socialismului în scumpa noastră patrie — Republica Populară Română.

Muncitorii învață

Mulți ingineri lucrează la uzinele „Gheorghe Dimitrov”. Ei muncesc cu toată capacitatea și pricepera lor pentru introducerea tehnicii înaintate, pentru îmbunătățirea procesului tehnologic, pentru îmbunătățirea întregii activități de producție. Printre ei sînt și inginerii Petru Hornea, Liviu Cirin, Gheorghe Petcuș, Romulus Lăncă, Gheorghe Zamfira și Ioan Toderas.

Aceștia însă n-au lucrat întotdeauna ca ingineri. Tov. Petru Hornea, bunăoară, lucra ca muncitor la forja, tov. Liviu Cirin era rabotor, tov. Gheorghe Zamfira ca strungar la fabrica „Iosif Răngeș”.

În anul regimului democratic popular li s-a deschis drumul spre învățură, spre institutele de învățămînt superior. Tot timpul și au fost în facultate ei, au primit bursă pentru întreținerea familiilor și bursă pentru întreținerea lor în facultate.

După ce au absolvit facultățile respective au fost repartizați ca ingineri cu diferite funcții în secțiile și sectoarele uzinei. Acum inginerul Petru Hornea este șef de atelier la forje, inginerul Gheorghe Petcuș, șef de atelier în sectorul vagonaj, inginerul Liviu Cirin, maestrul principal în secția boghiuri, inginerul Gheorghe Zamfira, Romulus Lăncă maștri în secția boghiuri.

Începîndu-și activitatea, noii ingineri au dat dovadă de multă inițiativă, de dragoste și pricepere pentru noia lor muncă. Tov. Liviu Cirin, din anul trecut de cînd s-a întors de la Facultatea de metalurgie de pe lîngă Politehnica din București, pe care a absolvit-o, a realizat cînd înovații prețioase; numai schimbarea procesului tehnologic a unui reper de la vagonul clasă, reduce aproape de trei ori timpul de lucru la operația

respectivă. Prin aplicarea unei inițiative a inginerului Petru Hornea, se pot economisi lunar 270 kg de material laminat.

Și alți muncitori și tehnicieni se pregătesc să devină ingineri. Au mai fost trimiși pînă acum de către întreprindere ca să urmeze cursurile a diferite facultăți din țară, opt muncitori, tehnologi etc. Dumitru Bolojan, de pildă, studiază la Politehnica din Cluj, iar Tiberiu Măcean și Gavril Burlea, la Politehnica din Timișoara. Alții urmează cursurile fără frecvență ale facultăților, neîntrerupîndu-și munca. Proiectanții Anton Șeală, Mircea Cheveresan și Tiberiu Solomon au absolvit astfel Institutul politehnic, iar tovarășii Virgil Frumosu și Iuliu Csaki, urmează anul V al Politehnicii, la cursurile fără frecvență.

La Școala tehnică de maștri de tracțiune de la Reșița au plecat cinci muncitori: Iosif Cristea, Ștefan Perian, Emil Bejan, Petru Tăutian și Dimitrie Boari. Pe lîngă întreținerea gratuită, ei primesc un salariu egal cu salariul unui ajutor de maștri. Maistrul Francisc Watz și proiectantul Francisc Boly urmează cursurile fără frecvență ale școlii de maștri.

Este nesecată dorința muncitorilor de la uzinele „Gheorghe Dimitrov”, de a învăța, de a se lămurii mereu, de a pătrunde în tainele științei și tehnicii, de a deveni oameni cu o cultură multilaterală. În afară de cursurile de specialitate, 85 de muncitori și funcționari urmează cursurile liceului seral. Printre ei sînt Savu Sasu, Ioan Grădoveanu, Gheorghe Grama, Marin Jiva și Iosif Moghioros.

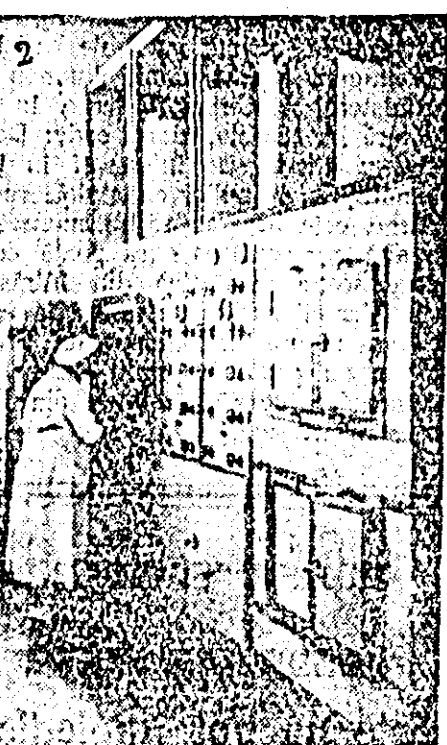
Muncitorii învață! Exploatarea de ieri, nu sînt astăzi numai stăpîni pe munca lor, ci au și posibilitatea să-și însușească cultura și tehnica înaintată, să îngroașe rîndurile intelectualității noastre, leșite din mijlocul poporului, strîns legate de el prin toate firele sale.

În slujba ocrotirii sănătății oamenilor muncii

Pe sălile spitalului îți poți auzi chiar propria răsufare. O adevărată armată investimintă în alb intră în fiecare salon. E obișnuita contravizită de dimineață. În camere, ca și pe sălile spitalului, e cald. Mi-arunc privirea printr-o ușă, o clipă deschisă. Priveliștea înfățișează o cameră

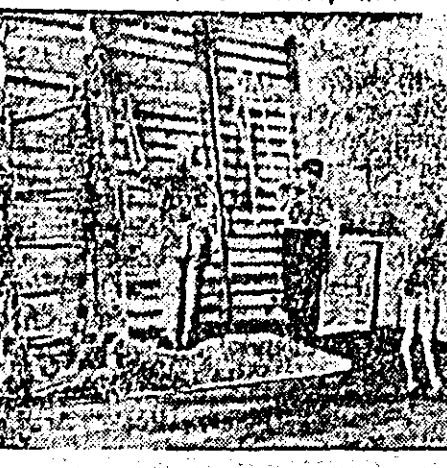
mare, luminoasă, cu patru paturi doar. Perdeluțele, fețele de masă și lenjeria de pat, de un roz pal, împreună cu florile de pe noptiere dau o notă caldă și prietenoasă încăperii. Pe săli, covoraie, draperii și flori la ferestre, pe măsuțe, ziare și reviste (cliseul nr. 1).

Secția chirurgie a spitalului e prevăzută cu trei săli de operații și cea

mai nouă aparatură și instalații. În locul sterilizatorului obișnuit, în care se putea dezinfecta odată o singură trusă cu instrumente, acum aparatură Ceamson, ce funcționează

cu accesorii electrice, o adevărată cameră de sterilizare (cliseul nr. 2).

Cu zece ani în urmă, în policlinică exista un singur aparat Röntgen. Acum sînt cinci. Dar o importanță contravizită în depistarea și prevenirea bolilor o are noul aparat de micro-radio-fotografie (cliseul nr. 3). Cu ajutorul lui pot fi controlate în decurs de o oră o sută de persoane.

Nici în secția stomatologie a policlinicii nu se mai lucrează ca în trecut. În 1948 lucrau aici doi medici; acum sînt 14 și tot alți personal tehnic. Începînd cu luna decembrie a acestui an se fac proteze de aur în loc de viplă. Laboratorul e bine înzestrat cu cele mai noi aparate

necesare. În laboratorul secției de stomatologie nu numai că a deprins practica meseriei, dar a devenit aproape artist în munca de tehnician, tînușul surdo-mut Petru Marina (cliseul nr. 4), instruit trei ani într-o școală specială din București.

Sala de gimnastică medicală, cu specialiștii respectivi și aparatul necesar, constituie tot o realizare a ultimilor ani. Aici vin zilnic zeci de oameni trimiși de reumatologi, ortopezi și neurologi.

În cliseul nr. 5 tînușul Ioan Brad, de 16 ani, cu o anomalie a unei vertebre, repetă mișcărilor indicate de profesorul Zoltan Pall.

Aceștia sînt doar cîteva instanțane care înfățișează viața și activitatea din spitalul și policlinica de la Arad.

Un deceniu de succese sportive

În anul care s-a scurs de la 30 Decembrie 1947, activitatea de cultură fizică și sport din raionul și orașul nostru, a cunoscut o dezvoltare considerabilă.

Baza materială a mișcării sportive s-a lărgit permanent, azi putîndu-ne lăuda cu instalații sportive, ca stațiunile „Locomotivă”, „Indagrara”, bazele de înot, baza sportivă „Constructorul”, terenurile de fotbal din Cădășeni, Dorobanți și altele. Aceste condiții au creat climatul propice pentru obținerea unor performanțe însemnate. Astfel, este suficient să amintim că popicarul Ion Micorolu deține titlul de campion mondial, Maria Kato a obținut titlul de campioană republicană la ciclism, Tiberiu Kovács a devenit campion republican la tenis de masă juniori, Matilda Glatt campioană la tenis, Maria Laub la canotaj ca să ne dăm seama de frumosele succese înregistrate de sportivii arădeni.

În același timp, din ce în ce mai mulți tineri țărani muncitori au prins a îndrăgi sportul.

Astăzi există în raionul Arad 24 colective sportive sătești care au 75 secții pe ramuri de sport, care cuprind 13.200 sportivi. În această perioadă au fost introduse în raionul nostru o serie de ramuri sportive care înainte nu au fost practicate ca boxul, cîdria, oina și altele. S-au dezvoltat mult și se practică pe scară largă disciplinele șah, tenis de masă și volei.

În anul regimului democrat-popu-

lar a luat o deosebită amploare competițiile polisportive de masă. Evoluția de la numărul de cîteva sute de participanți la primele competiții de acest fel pînă la cei peste 14.000 de tineri, care iau parte anual la sportivitatea dovedesc amploarea mișcării sportive. O altă formă rezultată din însușirea creatoare a experienței sovietice o constituie complexul GMA, baza sistemului nostru de educație a ei.

Fizică. Avem astăzi zeci de mii de oameni ai muncii tineri și vîrstnici, bărbați și femei care poartă cu mîndrie insigne GMA.

Recenta hotărîre a partidului și guvernului cu privire la reorganizarea mișcării sportive deschide calea către o dezvoltare mai puternică a activității sportive de masă și către găsirea de noi forme de organizare

Vom munci fără preget pentru înflorirea patriei

Eram la părinți șapte frați, toți dornici de învățătură. Situația grea materială a părinților și mai cu seamă indiferența și nepăsarea păturilor de sus față de oamenii din popor nu ne-a putut permite însă nici măcar să ne gîndim la acest lucru.

Cu o serie de sacrificii am reușit totuși ca în anul 1942 să vii în Arad. În acel moment nu m-am gîndit cîtuși de puțin că peste cîțiva ani în viața mea se va petrece un eveniment de seamă.

23 August 1944 a însemnat nu numai eliberarea politico-socială a poporului nostru, ci și descătușarea forțelor sale spirituale. În țara noastră a început să-și facă loc o viață nouă.

În anul 1946, după absolvirea școlii profesionale, am început să lucrez ca lăcătuș la întreprinderea comunală orășenească din Arad.

Fiind mereu dornic de a cunoaște tot mai mult, mă ocupam în timpul liber cu studiul. M-am înscris apoi la liceul seral. Aici, am primit noi cunoștințe, am început să dau o interpretare nouă faptelor, să le înțeleg așa cum ele se petrec în viață. După terminarea liceului seral, în mîntea mea a început să se cuibărească o dorință: dorința de a învăța mai departe, de a deveni inginer. Și acest lucru a fost posibil pentru că în țara noastră se petrecuseră schimbări fundamentale.

Am început să urmez cursurile Facultății de mecanică din Timișoara. Începutul nu mi-a fost ușor. Din contră, am avut destule greutăți. Ele au fost însă învinse pentru că n-am fost singur. Comuniștii, alături de care am lucrat în producție, au fost mereu alături de mine. Un sfat sau o vorbă bună întotdeauna mi-au fost folositoare.

Și iată că la ceea ce nu m-am putut gîndi în anul 1942, mi s-a realizat în anul 1954 — în anul Republicii. În acest an, m-am întors în calitate de inginer în întreprinderea unde am făcut ucenicie.

Pentru mulți muncitori tineri veniți de curînd în întreprinderea noastră, mașinile noi, garajele spațioase, tot ce le înconjoară acum locul de muncă, constituie lucruri firești, lucruri la care nicio dată nu s-au gîndit că pot fi alții. Cel mai vîrstnic, cunoscut foarte bine însă cum arătau fabricile sau uzinele pe vremea regimului burghez-moșieresc.

Bilanțul celor zece ani de realizări importante, mă determină și pe mine, alături de ceilalți oameni ai muncii, de a mă angaja hotărît să muncesc fără preget pentru dezvoltarea succesorilor obținute.

Inginer PETRU HENȚIU, ICO Arad

DIN TOATĂ LUMEA

ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI * ULTIMELE ȘTIRI *

Apelul adresat de oamenii de cultură din Moscova oamenilor de cultură din toate țările

MOSCOVA 28 (Agerpres). Ziarul „Pravda” publică apelul adresat de oamenii de cultură din Moscova oamenilor de cultură din toate țările. În apel se arată că oamenii de cultură sovietici sînt profund îngrijorați de planurile grupurilor reacționare din țările occidentale care continuă „războiul rece”, elaborează diferite planuri strategice militare în care prevăd folosirea armelor de exterminare în masă. Tocmai de aceea oamenii de cultură sovietici sprijină cu căldură Manifestul Păcii și Declarația guvernului sovietic ca răspuns la mesajul primului ministru al Indiei, dl. Nehru, că Uniunea Sovietică este gata să înceteze de la 1 ianuarie 1958 exploziile experimentale cu toate tipurile de arme nucleare dacă S.U.A. și Anglia vor declara de asemenea că acceptă să înceteze la această dată experiențele pe care le pregătesc. La rîndul lor oamenii de cultură din Moscova cheamă pe oamenii de cultură din toate țările ca împreună cu ei să ceară cu hotărîre încetarea imediată a exploziilor atomice, să sprijine politica securității colective, a coexistenței pașnice, politica unei largi colaborări economice și culturale a popoarelor, folosind în acest scop întreaga lor influență, întregul lor prestigiu, orientarea umanistă a creației lor. Noi, oamenii de cultură sovietici, toți partizanii păcii din Uniunea Sovietică, se spune în încheierea apelului, în numele progresului și viitorului luminos al omenirii vom merge cu hotărîre în împlinirea oricărei inițiative din partea dv. pentru a elibera lumea de un război atomic, pentru a salva valorile culturii de primejdia unei distrugerii barbare. Războiul nu este inevitabil. Pacea poate fi salvată și va fi salvată!

Apelul a fost semnat de 66 de persoane printre care de Sostakovic, Ulanova, Hacıaturian, Obrazov, Iuon și de alți oameni de cultură.

Pentru încetarea războiului din Algeria

PARIS 28 (Agerpres). — Biroul Consiliului Național al Păcii din Franța face în prezent o anchetă în rîndurile populației pentru a stabili atitudinea față de războiul din Algeria. Potrivit relatărilor ziarului „L'Humanité” 5.600 de mineri din departamentul Gare au aprobat petiția Biroului Consiliului Național al Păcii din Franța în care se cere rezolvarea pașnică a problemei algeriene. Această petiție a fost sprijinită de asemenea de peste 2.000 de muncitori și funcționari din diferite întreprinderi din orașul Rouen.

PREȘEDINTELE SUKARNO VA VISITA INDIA

NEW DELHI 28 (Agerpres). — China Nouă anunță: La invitația guvernului indian la 7 ianuarie președintele Indoneziei Sukarno va vizita New Delhi. Altfel spus cit și cercurile politice din India comentează cu mult interes acest fapt.

SA ÎNCETEAZE TEROAREA FRANCHISTA DIN SPANIA

PARIS 28 (Agerpres). Ziarul „L'Humanité” publică o scurtă expunere a apelului comitetului executiv al partidului socialist unit din Catalonia. Comitetul executiv cheamă catalonii și întreg poporul spaniol să se demarșeze din lumea întreagă să ceară autorităților din Barcelona, guvernului Spaniei, eliberarea celor 30 de muncitori din transportul care în ianuarie a. c. au organizat o grevă la Barcelona. Aceștia urmează să apară în curînd în fața tribunalului militar. Ei sînt acuzați de „activitate politică subversivă” iar procurorul a și cerut condamnarea lor la diferite termene (între 2 și 20 de ani închisoare). În același timp, se spune în apel, se pregătesc de asemenea un proces împotriva unui grup de intelectuali liberali.

Sărbătorirea în U.R.S.S. a celei de-a 10-a aniversări a R. P. Române

MOSCOVA 28 (Agerpres). TASS transmite: În legătură cu cea de-a 10-a aniversare a proclamării Republicii Populare Române, la 27 decembrie a avut loc la cinematograful „Uran” din Moscova sub auspiciile Ministerului Culturii al URSS, prezentarea filmului artistic românesc „Citadela sfîrșită”. La film au asistat T. Petrescu, consilier al ambasadei R.P. Române în URSS, și membri ai ambasadei. În numele locuitorilor Moscovei oaspeții au fost salutați de M. Ladinina, artistă a popoului din URSS. Întîmpinat cu căldură de asistență a luat

apoi cuvîntul T. Petrescu, consilier al ambasadei R.P. Române la Moscova.

MINSK 28 (Agerpres). — TASS Opinia publică din Bielorusia sărbătorește cea de-a 10-a aniversare a proclamării Republicii Populare Române. În bibliotecă sînt deschise expoziții de cărți care reflectă succesele obținute de oamenii muncii din R.P. în anii puterii populare. În întreprinderi și în instituții au loc convorbiri și reuniuni consacrate acestui eveniment. În întreprinderile din Minsk, Gomel, Mogilev și alte orașe din Bielorusia se țin conferințe despre succesele obținute de oamenii muncii din România în construirea socialismului.

In Germania occidentală națisti continuă să-și reocupe locurile

Presa vestgermană relatează că fostul șef al secției pentru Orient din Ministerul de Externe al R.F.G., Otto Breutigam a primit din nou o muncă de răspundere în acest minister. După cum se știe, în timpul regimului fascist Breutigam a fost funcționar la „Ministerul pentru problemele regiunilor răsăritene ocupate” care a fost condus de Alfred Rosenberg. Acum doi ani opinia publică a luat cunoștință de documente care dovedesc că Breutigam poartă o răspundere directă pentru crimele de război săvîrșite pe teritoriile răsăritene ocu-

pate de către trupele hitleriste. Ziarul „Neue Rhein Zeitung” relatează că criminalul de război Breutigam a fost numit din nou în Ministerul Afacerilor Externe. În legătură cu aceasta, ziarul scrie: Dacă sîntem într-adevăr interesați în îmbunătățirea relațiilor cu statele răsăritene, este necesar să se numească o altă persoană care să poată conduce secția respectivă din Ministerul Afacerilor Externe. Situația este de așa natură încît numele Dr. Breutigam nu poate fi primit decît cu neîncredere de către statele din Europa răsăriteană.

IMPOTRIVA ATRAGERII ȚĂRILOR AMERICANE LATINE ÎN BLOCUL MILITAR NORD ATLANTIC

BUENOS AIRES 28 (Agerpres). În legătură cu planurile Washingtonului de a atrage în blocul militar Nord Atlantic țările din America latină, ziarul argentinian „Resistencia Popular” a publicat un articol intitulat „America latină va pieri dacă organizația statelor americane va intra în N.A.T.O.”. În articol se subliniază că în cazul în care țările din America latină vor fi atrase în N.A.T.O., ele vor fi trînte în mod inevitabil într-un război străin de interesele lor.

Politică în slujba apărării păcii

Succesele remarcabile obținute de Republica Populară Română în construirea socialismului în cei zece ani de la proclamarea ei, avîntul ei economic și cultural, lupta ei pentru pace, democrație și progres social sînt factori care au întărit poziția internațională a țării noastre.

Țara noastră, considerată în trecut o semicolonie în care dictau reprezentanții marilor monopoluri internaționale, a dobîndit astăzi un rol important și prestigiu în viața internațională. Ca membră în O.N.U., R.P.R. este un factor activ în acțiunile ce se desfășoară pe plan internațional în scopul promovării păcii și colaborării între popoare. Guvernul R.P.R. sprijină ferm acțiunile diplomatice care au ca scop rezolvarea problemei dezarmării, asigurarea păcii în Europa, asigurarea independenței popoarelor din colonii, apropierea și colaborarea între popoare. La baza politicii externe a României stă prietenia tot mai puternică cu Uniunea Sovietică, cu China populară și cu celelalte țări socialiste. Relațiile de tip nou dintre aceste țări, relații de neînchipuit între țări capitaliste, se întemeiază pe principiul deplină egalității în drepturi, al respectării independenței și suveranității de stat și al neamestecului în treburile interne. Poporul român este din ce în ce mai interesat în menținerea păcii, dar totodată nu admite nimeni să se amestece în treburile sale interne. Orice presiune externă din partea capitaliștilor va primi o ripostă hotărîtă din partea poporului.

Republica Populară Română, fară dubitare de pace, aduce în tot mai mare măsură contribuția sa proprie la slăbirea încoadării internaționale. În această privință, deosebit de importante sînt inițiative diplomatice și aportul adus în cadrul Organizației Națiunilor Unite de către guvernul țării noastre.

Astfel, guvernul Republicii Populare Române a luat o impor-

tantă inițiativă privind consolidarea păcii și prieteniei în Balcani, militînd cu consecvență în această direcție. Inițiativa luată de guvernul român este rezultatul firesc al politicii sale de colaborare cu țările balcanice. Propunerile formulate de președintele Consiliului de Miniștri al R.P.R., Chivu Stoica, izvorăsc din necesități actuale, reale ale țărilor balcanice și corespund năzuințelor popoarelor din aceste țări.

În relațiile sale cu celelalte state, statul democrat popular român are drept călăuză principiul leninist al coexistenței pașnice. Țara noastră întreține și lărgiște continuu relațiile de prietenie și colaborare cu toate statele, indiferent de orientarea lor socială, care doresc sincer pacea. O dovadă graitoare a acestui fapt o constituie creșterea simfioare din ultimii ani a schimburilor comerciale dintre țara noastră și alte țări, participarea României la diferite tirguri internaționale și a reprezentanților țării noastre la diferite manifestări culturale-artistice și sportive ce au avut loc peste hotare.

În prezent, țara noastră are relații comerciale și culturale cu peste 60 de țări și a încheiat peste 500 de convenții internaționale în diferite domenii.

Credincios internaționalismului proletar, statul nostru democrat popular se solidarizează cu lupta activă a oamenilor muncii din țările capitaliste împotriva exploatareii și asupririi, privește cu simpatie mișcarea de eliberare națională a popoarelor din țările coloniale împotriva jugului imperialist.

În același timp poporul nostru urmărește cu vigilență și respinge uneltirile agresive ale unor cercuri imperialiste care vor să impună lucrurile la un nou război mondial. Poporul nostru privește pe bună dreptate cu indignare și cu îngrijorare la cele ce se petrec acum în Occident, fiind într-un tot de acord cu aprecierea făcută de guvernul U.R.S.S. că în prezent, datorită

uneltirilor imperialiste, evenimentele internaționale tind în mod evident să evolueze într-o direcție primejdioasă. De aceea, oamenii muncii din țara noastră, susținînd în unanimitate politica înțeleaptă a partidului și guvernului, salută și aprobă cu hotărîre noile inițiative de pace ale U.R.S.S. Nota adresată de U.R.S.S. tuturor țărilor membre ale O.N.U., între care și guvernul Republicii Populare Române, a fost întîmpinată cu un uriaș interes și cu o adîncă conștiință a răspunderii de către toți oamenii muncii din țara noastră. Poporul nostru împărtășește în întregime părerea guvernului sovietic că, fiind seama de experiența poziției a întîlnirii șefilor guvernelor celor patru puteri, care a avut loc la Geneva în 1955, ar putea fi de o mare importanță o întîlnire la înalt nivel al reprezentanților țărilor capitaliste și socialiste. În general poporul român își exprimă convingerea fermă că în făptuirea propunerii sovietice ar îmbunătăți în mod radical situația internațională, ar contribui în mod esențial la întărirea păcii generale.

Oamenii muncii din țara noastră au primit cu vie satisfacție Declarația Consiliului reprezentanților partidelor comuniste și muncitorești din țările socialiste și Manifestul Păcii, exprimînd deplină lor aprobare și adevărate la aceste documente. În lumina acestor două consfățuiri care au avut loc la Moscova, pentru oamenii muncii din țara noastră reiese cu și mai multă claritate justetea politicii interne și externe a partidului nostru, — politică pe care întregul nostru popor muncitor este ferm hotărît să o traducă și mai mult în viață, obținînd noi succese în construirea socialismului, întărind necontenit regimul de democrație populară, stringîndu-și și mai puternic rîndurile în jurul țării sale conducătoare, Partidul Muncitoresc Român.

I. IOVĂNESCU

Tunisia nu mai poate admite prezența trupelor franceze pe teritoriul ei

PARIS 28 (Agerpres). — Christian Pineau, ministrul Afacerilor Externe al Franței, a primit la 27 decembrie pe Masmudi, ambasadorul Tunisiei la Paris.

Potrivit relatărilor agenției France Presse, întîlnirea lui Pineau cu ambasadorul tunisian a avut loc în legătură cu declarația lui Bourguiba, președintele Tunisiei, care și-a exprimat dorința că evacuarea tuturor trupelor franceze din Tunisia să se încheie la 20 martie 1958. „Partenerul francez, a spus Bourguiba, cere pentru aceasta cel puțin șase luni. Credem că acesta este un termen prea

lung. Așteptăm deja de doi ani. Pentru noi ultimul termen este 20 martie — ziua celei de-a doua aniversări a independenței noastre. Acest termen ne pare rezonabil”.

Drept răspuns la cererea Franței de a menține trupele franceze în Tunisia pentru paza bazelor și aerodromurilor, Bourguiba a declarat: „Nu putem admite prezența trupelor franceze pentru paza acestor baze. Se creează impresia că este vorba nu alt de tendința de a asigura securitatea, ci de dorința de a menține un simbol. Noi nu vrem acest simbol”.

NEMULȚUMIRI ÎN S.U.A. FAȚA DE POLITICA LUI DULLES

PARIS 28 (Agerpres). — Correspondentul din Washington al ziarului „France Soir” scrie despre nemulțumirile serioase ale unor diplomați americani de seamă față de linia politică promovată de secretarul de stat al SUA, Dulles. Correspondentul arată că Harold Stassen nu vrea să se împace „cu rutina secretariatului de stat”. Unii „rebeli”, scrie ziarul, încearcă să-l silească să demisioneze. Eu nu sînt de acord cu teoria lui Dulles potrivit căreia „cu rușii nu se poate ajunge la o înțelegere”. Correspondentul subliniază că Stassen și partizanii săi consideră că „a sosit timpul” pentru tratative cu Uniunea Sovietică.

Sopoarele afro-asiatice — o forță mareașă

— uneltirile imperialiste nu pot împiedica succesul conferinței de la Cairo

CAIRO 28 Trimisul special Agerpres transmite: De trei zile își continuă lucrările la Cairo conferința de solidaritate a țărilor afro-asiatice. La această conferință, ca și la cea de la Bandung din 1955, participă reprezentanții majorității zdrobitoare a statelor care timp de decenii sau chiar secole au cunoscut asuprirea colonială. Deși lupta anticolonială a înregistrat mari succese în anii din urmă, se mai găsește și azi sub jug colonial aproximativ 150 de milioane de oameni, adică 6 la sută din populația globului. După cum a arătat în cadrul conferinței delegatul indian Singh, în Asia și Africa mai luptă pentru independență popoarele din Algeria, Camerun, Sierra Leone, Gambia, Congo, Togo, Somalia, Ceadul, Iranul de vest, Madagascarul, Tăganica, Kenya, Aden, Uganda, Zanzibar, Cipru și Goa. Imperialiștii au căutat pe toate căile să împiedice întîlnirea reprezentanților celor 1 miliard 600 de milioane afro-asiatice la conferința de la Cairo. Autoritățile americane din Okinawa au refuzat să permită unui reprezentant al populației acestei insule să plece la Cairo. De asemenea autoritățile engleze din Cipru au împiedicat plecarea la Cairo a unei delegații cipriote. Comentînd

atitudinea obstructionistă a puterilor occidentale ziarul egiptean „Al Tahrir” scrie că oculteții au recurs la tot felul de uneltiri împotriva conferinței. Dar orice vor întreprinde occidentalii, popoarele afro-asiatice vor face ca glasul lor să fie auzit. Popoarele afro-asiatice sînt azi o forță mareașă de care lumea trebuie să țină seama. Afro-asiaticele, a spus Anvar Sadat în discursul de deschidere a conferinței de solidaritate a țărilor afro-asiatice, pot face ca războiul să devină imposibil. Dar pentru a-și putea juca rolul în lumea popoarele afro-asiatice trebuie să fie unite. Tocmai acest lucru și l-a propus conferința de la Cairo — întărirea unității țărilor afro-asiatice împotriva colonialismului asupritor și a imperialismului care nu se resemnează cu pierderea vechilor sale poziții. Desfășurarea primelor două zile ale conferinței relevă însemnătatea conferinței de solidaritate pentru cauza întăririi unității popoarelor acestor două continente. Referindu-se la aceasta d-na Nehru, șefa delegației indiene a spus într-o declarație făcută trimisului special al Agenției Romine de Presă „consider că prima zi a conferinței a însemnat un mare succes. Entuziasmul cu care am fost primiți de poporul și thnerul egiptean reprezin-

tă un factor încurajator. Trebuie să subliniez atmosfera de colaborare și mesajele de încurajare primite în mare număr, fapt care arată că lumea are nevoie reală de noi, popoarele Africii și Asiei, ca popoarele lumii își îndreaptă speranțele spre noi, sînt încredințați că conferința noastră se va conduce după principiile nonviolentei, libertății și bunăstării lumii.

Șeful delegației japoneze, Kitamura Tokutaro, consilier al partidului liberal democrat, a declarat într-o convorbire cu trimisul special Agerpres: „Prima zi a conferinței m-a convins că hotărîrile adoptate la Bandung dau roade. Cele mai multe popoare afro-asiatice și-au dobîndit independența dar un mare număr de probleme au rămas încă nerezolvate. Conferința de la Cairo are sarcina de a rezolva aceste probleme în actuala situație internațională”.

La rîndul său, șeful delegației Yemenite, Seld Hassan Ibrahim a declarat: „Scopul conferinței noastre este realizarea unității în vederea atingerii obiectivelor pentru care luptă popoarele în special pentru realizarea stabilității în lume. Aceasta nu poate exista fără stabilitate internațională, fără dispariția discriminărilor și amestecului străin”.

UN ZIAR AMERICAN SE PRONUNȚĂ PENTRU TRATATIVE CU UNIUNEA SOVIETICĂ

NEW YORK 28 (Agerpres). — TASS anunță: Ziarul New York Journal American” critică într-un articol redacțional recentele declarații radiodifuzate ale lui Eisenhower și Dulles.

Ziarul recomandă că după o pre-gătire corespunzătoare „să se organizeze o conferință între președinte și Hrușciov cu șirea aliaților S.U.A. „Lumea speră — scrie ziarul — că tocmai o astfel de conferință este în stare să klucă la o reală înțelegere reciprocă”.

ANGLIA A RAMAS ÎN URMA ÎN DOMENIUL CONSTRUCȚIILOR NAVALE

LONDRA 28 (Agerpres). — Anglia întîmpină concurența crescîndă din partea altor țări capitaliste în domeniul construcțiilor navale. În special din partea Japoniei. Potrivit corespondentului din Glasgow al ziarului „Times”, Japonia a lansat pe apă în anul 1957 vase cu un deplasament de 2.300.000 tone, iar în Anglia au fost lansate vase cu un deplasament de 1.469.155 tone. În timp ce acum zece ani Angliei îi reveneau 50 la sută din producția mondială de vase, în prezent îi revin mai puțin de 20 la sută. Un alt concurent al Angliei este Germania occidentală care a lansat pe apă în 1957 vase cu un deplasament total de 1.200.000 tone, adică cu numai 270.000 tone mai puține decât Anglia.

SPECTACOLE

TEATRUL DE STAT ARAD, SA- LA „STUDIO”:

Asăzi, 29 decembrie, orele 16: Tache, Ianke și Cădri, iar la orele 19,30: Copacii mor în picioare.

Spectacolele vor începe la orele 19,30

Copiii sub 10 ani nu au acces la spectacole.

— Cinematografe —

„GH. DOJA”: Salarul groazel.

Repr. la orele 15, 17, 19 și 21. Matineu la orele 10 și 12.

„N. BALCESCU”: Două lozuri.

Repr. la orele 15, 17, 19 și 21. Matineu la orele 11.

„I. HERBAK”: Din nou împreună.

„I. L. GARAGIALE”: Vrăjitoarea.

„TINERETULUI”: Filme documentare în cîntea „Lunii culturii”.

„MAXIM GORKI”: Urmele rămin.

Repr. la orele 15, 17, 19 și 21.

„ILIE PINTILIE”: Între 27—29 decembrie: Bonjour elefant.

„PROGRESUL”: Drum însingurat.

—O—

Concert simfonic

Concertul simfonic al Filarmonicii de stat anunțat pentru astăzi, 29 decembrie a. c., orele 20, va avea loc tot astăzi, 29 decembrie a. c., orele 17.

— molocietele

— gamituri de mobilă pentru dormitoare

— televizoare

— mașini aragaz cu butelii

— frigidere din import

— ceasornice de aur și de nikel

Schaffhausen și Universal Geneve

— aparate de radio

— mașini de spălat rufe

— covoare pluşate

— stufe bărbătești și de damă

Și la această tragere se participă cu același bilet alături la tragerea pentru premii obișnuite în bani cit și la tragerea pentru premii suplimentare în obiecte la care se vor distribui:

Nu uitați! AZI ȘI MINE uțiutele zile cînd se mai pot cumpăra bilete pentru tragerea revelațiunii!

